

Inhoud Hierdie preek wys dat niks in ons menswees is onbreekbaar nie. Daarom is ons behoud nie in onself nie maar in Jesus Christus die Here wat ons as sy kleipotte gebruik. Hy hanteer ons so dat ons nie vir liefde en diens gebreek word en verlore gaan nie. Die skat in ons is ons eenheid met Jesus Christus wat God vir homself behoue laat bly.

Skriflesing 2 Korintiërs 4: 7-15

Teks en tema: 2 Kor.4:7

“Ons wat hierdie skat in ons het, is maar kleipotte wat maklik breek; die krag wat alles oortref, kom dus van God, nie van ons nie.”

1. Karen se dood as eggenoot, suster, skoonsuster, skoondogter en vriendin is vir ons weer eens 'n getuigenis van wat Paulus in hierdie beeld stel - Ons is maar kleipotte wat maklik breek!

Die kleipotte waarna Paulus hier verwys is die Romeinse gebakte kleihouers, baie soos die tradisionele Vendapotte hier in ons omgewing. Dit is nie soos die geglasuurde erdewerk wat ons ken nie.

Met hierdie beeld kondig Paulus aan dat ons hele menswees na liggaam, siel en gees is net so breekbaar soos hierdie tipe kleipotte.

2. Dít is die belangrike openbaring oor ons menswees: niks in ons menswees is nie breekbaar nie.

Nie ons liggaam nie: ons kan kragtig as mens leef en werk, leë bebosde lande omskep in produktiewe plase en net een swak plek in ons liggaam, net één aar, net één senudraad, net een orgaan wat net eenkeer nie reg werk nie is genoeg dat ons die lewe liggaamlik verloor.

Nie ons siel nie: dit is nie so dat ons in ons lewe verskans is in die krag van ons gedagte-en gevoelswêreld nie. Geen gevoel of gedagte is so sterk dat dit ons teen enige breekbaarheid kan staal nie. Dit is juis in ons gevoelens en gedagtes dat ons as mense só afgebreek en geknak word dat ons nie meer die lewe kan aanvoel of raaksien nie.

Ons is ook nie in ons gees onbreekbaar nie.

4.Dit is die besondere van Paulus se aankondiging oor die breekbaarheid van ons menswees teenoor die kragtigheid wat die mens glo in sy gees opgesluit lê.

Die goddelose mens glo in die krag van sy eie gees: deur die kunswerke, die tegniese skeppings, die kultuurskatte wat die mens in en deur sy gees tot stand bring glo mense hulle gees is onsterflik en onbreekbaar.

Geestelike mense glo weer hulle eie gees is goddelik en so deel van God se eie wese dat hulle in hulle eie gees 'n onuitputbare bron van goddelike krag sien, verhewe bo enige menslike breekbaarheid.

Hierdie geloof in die onbreekbaarheid van die gees van die mens vind ons nie in die Woord van God nie. Ook in sy gees raak die mens só geknak, só gekwel, só gekneus dat mense geestelik breek.

5.Dit is veral met die dood en in die dood dat ons hierdie kwesbaarheid deurleef. Die dood breek ons na liggaam, siel en gees, want is ons nie meer mens na liggaam, siel en gees nie. Die dood skeur dit uit mekaar.

Dit is die mag van die dood: dit maak alles wat ons na liggaam, siel en gees vir mekaar in hierdie wêreld is, in hierdie wêreld net herinneringe van die verlede in die gedagtes en gevoelens van mense.

6.Maar Paulus getuig van 'n krag wat groter is as die breekbaarheid van die mens. Dit is 'n krag waarin ons deel en waaruit ons leef wat nié breekbaar is nie.

Dit is “die lewe van Christus”.

7.Wat is hierdie: “lewe van Christus”, wat nie breekbaar is nie?

Want Jesus was as mens net so breekbaar soos ons, ook breekbaar na liggaam, siel en gees. Meer nog, Hy is as mens heeltemal gebreek gewees deur God die Vader: in Jesus se woorde aan die kruis, my God, my God waarom het u my verlaat, breek Christus as mens na liggaam, siel en gees heeltemal stukkend.

God breek Christus as veroordeelde en skuldige sondaar in ons plek.

Die lewe van Christus, is die lewe wat die Vader weer aan Jesus gegee het deur Hom uit die dood op te wek en vir ewig as mens te lewe in die liefde en guns van God die Vader: lewend as mens na liggaam, siel en gees.

Dit is hierdie lewe wat Christus vandag as mens leef, volkome en heel mens in die guns en liefde van God, vry van enige straf en oordeel van God, waarin ons as gelowiges deel.

Dit is die lewe waarin ons deel wat Paulus so opsom: ¹⁰Die sterwe van Jesus dra ons altyd saam in ons liggaam, sodat ook die lewe van Jesus sigbaar kan word in ons liggaam.

8.Wat is die geheimenis van kleipotte wat maklik kan breek, maar nie breek nie?

Ons mag dit nooit so sien dat die skat wat die potte hou, die potte verander van breekbare klei na onbreekbare staalpotte nie. Die skat in die potte verander niks aan die breekbaarheid van die kleipotte nie.

Dit gaan oor die Een wat die kleipotte hanteer! Die krag van die Een wat die potte so versigtig hanteer dat Hy sorg dat hulle nie breek nie.

Hoe so?

Want dit gaan oor die kosbaarheid wat hierdie potte in hulle het: graan en wyn. En dit is oor die kosbaarheid van die graan en wyn in hulle dat hulle gebruik word maar altyd so versigtig dat die skat in hulle nie verlore gaan nie.

En dit is die geheimenis van hoe ons in al ons breekbaarheid heel bly: want omdat ons die lewe van Christus deel, sy lewe as mens in die guns, liefde, goedheid en trou van God die Vader, sonder enige skuld, oordeel en vloek vir ons sonde, hanteer God ons altyd met die versigtigheid dat ons nie breek nie. Hy hanteer ons altyd met die sorg dat die kosbaarheid van die lewe wat ons met Christus deel, nie verlore gaan nie.

9. Wat beteken dit vir ons?

Dit beteken dat ons deur en met al ons breekbaarheid vir God behoue bly omdat Hy ons so versigtig hanteer terwyl Hy ons gebruik as houters.

As dit God self is wat ons so versigtig hanteer dat ons nie die skat wat ons in ons dra moet verlore laat raak nie, dan kan en sal ons mos nooit gebreek word, ten spyte van ons breekbaarheid nie: want God self hanteer ons volgens die skat van die lewe van Christus wat ons deel in ons.

Hy sal ons nooit breek soos Hy Christus na liggaam, siel en gees gebreek het nie.

10. Dit is die ontdekking wat Paulus in Christus maak: ek is baie meer as my eie breekbaarheid en swakheid: want ek dra 'n skat in my, die lewe wat Christus met my deel, wat maak dat God my as houer gebruik maar ter selfde tyd sorg dat ek nie gebreek word ter wille van die skat wat in my is nie.

Ons moet weet hoe swaar werk het hierdie kleipotte gedoen, hulle is op skouers heen en weer gedra, op bote gelaai, in storms het hulle heen en weer gerol en teen mekaar gestamp – maar die eienaars het hulle altyd met al hierdie swaar werk so opgepas dat die skat in hulle nie verlore raak nie.

Daarom verdruk in swaarkry van werk, maar die Eienaar hanteer met sorg dat nie terneergedruk is nie; Daarom vervolg in swaarkry van diens – maar nooit God verlate nie. Daarom neergegooi in storms – maar in sorg van Eienaar wat sy skat bewaar, nooit vernietig nie.

10. Dit moet u as familie vandag ook in die lewe van Karen At en u self ontdek: kleipotte wat maklik breek, maar wat deur God met die sorg hanteer word dat die skat wat ons dra, die lewe in en met Christus, nie verlore raak en ons daarom behoue bly as kleipotte.

Wanneer u na ook Karen en haar lewe kyk sal u net 'n kleipot sien met al sy swakheid en breekbaarheid, maar wanneer u kyk na die skat in haar, die lewe wat sy met Christus deel, dan sal U sien hoe God gesorg het, bewaar het, beskerm het en altyd so versigtig hanteer het dat terwyl God haar vir al die swaar en moeilike werk wat moes doen gegee het, het God haar so versigtig hanteer dat hy altyd vir God behoue was.

En nou?

Het God die kleipot gebreek? Het God haar opgebruik en stukkend gebruik en nou is sy stukkend weggegooi?

Dit kan maklik so lyk as u na haar liggaam kyk, gebreek! Maar deel sy nie meer in die skat nie, in die lewe van Christus nie? Het hierdie skat nou in haar verlore geraak?

Neergegooi maar nie vernietig nie! sy deel nog steeds in die lewe van Christus, en daarom sal God haar ook in die dood met dieselfde sorg hanteer waarmee Hy haar haar hele lewe lank mee hanteer het. Sy kan nie deur die dood, hierdie skat in haar verloor nie: om te deel in die lewe van Christus.

U moet dit ook vir uself ontdek!

Wanneer u na uself in u eie rou en verlies kyk met Karen se dood, is al wat ons sien, dat ons kleipotte is wat maklik deur iets soos hierdie dood kan breek, maar dit is nie al wat u mag sien nie. Ons deel in die lewe van lewe van Christus: dit is die skat in ons! En daarom weet ons dat in hierdie en alle ander swaarkry sal God ons met die sorg en versigtigheid hanteer om hierdie skat vir Hom en ons behoue te laat bly: ons lewe met Christus.

Wie homself en die skat in hom kan raaksien, kan die swaarkry en die God wat ons gebruik en versorg in hierdie swaarkry raaksien.

Anders gaan ons dink ons is vernietig as ons neergegooi word, al is dit nie waar nie; gaan ons voel ons is terneergedruk as ons verdruk word, al is dit nie waar nie; gaan ons voel ons is radeloos as ons oor raad verleë is en gaan ons glo ons is godverlate as ons vervolgd word al is dit nie waar nie.

Kom ons sien onself in alles vir wat ons is, kleipotte wat maklik kan breek, maar kom ons sien ook hoe sorgsaam God ons hanteer in alle uitdagings omdat ons die skat van die lewe met Christus deel!